

както ни казватъ свещенитѣ книги. Не бѣше ли рекълъ Христосъ въ Евангелието отъ Матей. „Гдето има двама или трима събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ посрѣдъ тѣхъ“. А въ Евангелието на Иоана той казва: „Ако нѣкой ме обича, ще спазя думата си. И мойтъ Отецъ ще го възлюби, и ще дойдемъ при него и жилище у него ще си направимъ...“ А Свети Павелъ казва въ второто послание до коринтянитѣ: „Вие сте храмъ на живия Богъ и между тѣхъ ще ходя; ще имъ бѣда Богъ и тѣ ще бѣдять мой народъ. Затова излѣзте изсрѣдъ тѣхъ и се отдѣлете, казва Господь. И не се допирайте до нечисти нѣща и азъ ще ви приема и ще ви бѣда като Отецъ, а вие ще ми бѣдете като синове и дѣщери, казва всемогѣщиятъ Господь.“ И ти сега, мой сине Добромире, си въ Божия домъ и Божиятъ духъ е съ тебе... Защото ти ще се вслушашъ въ неговитѣ заповѣди и ще приемешъ Духа на истината. А този духъ трѣбва да бѣде приетъ въ чистъ и безпороченъ храмъ — твоето сърдце. Не сж златнитѣ иконостаси, нито сж посребренитѣ и обсипани съ скѣпоценни камъни икони, които придаватъ цена и светостъ на мѣстото, а елмазитѣ на нашата милостъ и златото на нашето смирение. Тамъ ние трѣбва да приемеме словото на Утешителя, който Христосъ ще ни проводи, на този, който ще дойде да избличи свѣта за грѣхъ, за правда и за сждба... За грѣхъ, защото не вѣрватъ въ Исуса, за правда, защото Разпнатиятъ отиде при своя Отецъ, а за сждба, защото князътъ на този свѣтъ е осжденъ... Утешителтъ, който ще ни бѣде проведенъ за да ни спомни това що Христосъ ни е рекълъ, е самъ Духъ Свети, въплотенъ въ нашитѣ избраници...

Старецъ Мануилъ сведе прозрачни зеници къмъ тъмния, замисленъ взоръ на новопосветения.

— И ти трѣбва да бѣдешъ единъ отъ тия избраници... Ала мжченъ и труденъ и пълненъ съ тръни е пжтя му... Защото Той е рекълъ: „Истина, истина ви казвамъ: Който вѣрва въ мене, дѣлата, които правя азъ и той ще ги прави; и по-голѣми отъ тѣхъ ще прави, защото азъ отхождамъ при Отца си...“ И още е казалъ. „Ако свѣтътъ